

ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΑΚΥΡΟΣ Ο ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας είναι ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ και ΑΚΥΡΟΣ γιατί η δημιουργία του είναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ με βάση το παρακάτω νομικό πλαίσιο (όπως φαίνεται και από τα σχετικά ΦΕΚ που ακολουθούν)

- α. Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας στις 5 Ιουλίου 2015 προκήρυξε δημοψήφισμα για ΚΡΙΣΙΜΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΜΑ (Π.Δ. 38 – ΦΕΚ 63 Α)
- β. Ο νόμος ορίζει ότι «Το αποτέλεσμα δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα είναι δεσμευτικό, όταν στην ψηφοφορία λάβει μέρος τουλάχιστον το σαράντα τοις εκατό (40%) όσων έχουν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους» (Άρθρο 16 §3 του νόμου 4023/2011 – ΦΕΚ 220 Α)
- γ. Στο δημοψήφισμα ψήφισε το **62,15%** των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων, συνεπώς το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΟ δηλαδή έχει ισχύ άρθρου Συντάγματος αφού εκφράζει την ελεύθερη και ανόθευτη λαϊκή βούληση, πηγή κάθε εξουσίας (Άρθρο 52 Σ)
- δ. Στο δημοψήφισμα ο ελληνικός λαός ψήφισε **ΟΧΙ** (με ποσοστό **61,31%**) στα μέτρα των δανειστών με τίτλο «Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού», δηλαδή ψήφισε **ΟΧΙ** σε ΚΑΘΕ ΜΙΑ μεταρρύθμιση.
- ε. Μία από τις μεταρρυθμίσεις στις οποίες είπε ΟΧΙ ο ελληνικός λαός, ήταν οι Αρχές να νομοθετήσουν και να εφαρμόσουν τον Νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
- στ. Η κυβέρνηση αγνόησε το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος και προχώρησε σε αλλαγές του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δηλαδή στην ουσία νομοθέτησε και συνεχίζει να νομοθετεί Νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας μέσω τροποποιήσεων. Προχώρησε και σε αυξήσεις των παραβόλων (που εκ της φύσεώς των είναι αντισυνταγματικά άρα άκυρα) και σε θέσπιση δικαστικής ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, διαμεσολάβησης και στατιστικών.
- ζ. Η κυβέρνηση δηλαδή παραβίασε τα : **άρθρο 52 Σ, άρθρο 1 §3 Σ, άρθρο 82 §1 Σ, άρθρο 5 §1 Σ, άρθρο 25 §2 Σ και άρθρο 2 §1 Σ** (δηλαδή ο λαός είναι κατώτερα όντα χωρίς προσωπικότητα που μπορούμε να αγνοούμε τη βούλησή τους και τη συμμετοχή τους στην πολιτική ζωή και όχι πηγή κάθε εξουσίας)

ΆΡΑ οποιοδήποτε έγγραφο επικαλείται το Νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι ΑΚΥΡΟ ως προδήλως ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ. Όμοια και όποιος δικηγόρος τον επικαλείται θα πρέπει επίσης να διώκεται με το τεκμήριο της αληθείας και με την κατηγορία της Απάτης επί Δικαστηρίω, ενώ οι δικαστικές αποφάσεις που τον αναφέρουν θα πρέπει να αγνοούνται από τα δικαστήρια ως μη υπάρχουσες.



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 63

28 Ιουνίου 2015

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 38

Προκήρυξη Δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 44 παρ. 2 εδάφιο α' του Συντάγματος.
 - β. Του ν. 4023/2011 (Α' 220).
2. Την πρόταση της Κυβέρνησης ως προς την διεξαγωγή Δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα, όπως διατυπώθηκε στην από 26.06.2015 απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου.
3. Την από 27.06.2015 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων (Α' 62) ως προς την διεξαγωγή Δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα, σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 εδ. α' του Συντάγματος, αποφασίζουμε:

Προκηρύσσουμε

δημοψήφισμα για την 5η Ιουλίου 2015, ημέρα Κυριακή, προκειμένου ο Ελληνικός Λαός να αποφανθεί
δια της άμεσης και ελεύθερης εκφράσης της βούλησής του επί του ακόλουθου ερωτήματος:

«Πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο συμφωνίας, το οποίο κατέθεσαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο Eurogroup της 25.06.2015 και αποτελείται από δύο μέρη, τα οποία συγκροτούν την ενιαία πρότασή τους;

Το πρώτο έγγραφο τιτλοφορείται «Reforms for the completion of the Current Program and Beyond» («Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού») και το δεύτερο «Preliminary Debt sustainability analysis» («Προκαταρκτική ανάλυση βιωσιμότητας χρεούς»).

Όσοι από τους πολίτες της χώρας απορρίπτουν την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ΟΧΙ.

Όσοι από τους πολίτες της χώρας συμφωνούν με την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ΝΑΙ.»

Στον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 28 Ιουνίου 2015

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ Β. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΛΕΞΙΟΣ Π. ΤΣΙΠΡΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 220

24 Οκτωβρίου 2011

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4023

Διεύρυνση της άμεσης και συμμετοχικής δημοκρατίας με τη διενέργεια δημοψηφίσματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδωμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
ΕΡΩΤΗΜΑ-ΨΗΦΙΣΜΑ

Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι η διεύρυνση της διαδικασίας επίλυσης κρίσιμου εθνικού θέματος ή ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικοοικονομικό, σύμφωνα με το άρθρο 44 του Συντάγματος.

1. Το δημοψήφισμα γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 44 του Συντάγματος.

2. Το προεδρικό διάταγμα για κρίσιμο εθνικό θέμα Υπουργικό Συμβούλιο που ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικοοικονομικό, σύμφωνα με το άρθρο 44 του Συντάγματος.

3. Το προεδρικό διάταγμα για κρίσιμο εθνικό θέμα Υπουργικό Συμβούλιο που ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικοοικονομικό, σύμφωνα με το άρθρο 44 του Συντάγματος.

1. Ο ψηφοφόρος καλείται να απαντήσει στο ερώτημα ή στα ερωτήματα, που καθορίζονται από τον νόμο.

1. Από τις προτιμήσεις των ψηφοφόρων σε κάθε ερώτημα επικρατεί εκείνη, η οποία συγκεντρώνει την απόλυτη πλειοψηφία των έγκυρων ψηφοδελτίων.

2. Στα έγκυρα ψηφοδέλτια δεν προσμετρώνται τα λευκά.

3. Το αποτέλεσμα δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα είναι δεσμευτικό, όταν στην ψηφοφορία λάβει μέρος τουλάχιστον το σαράντα τοις εκατό (40%) όσων έχουν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους.

4. Το αποτέλεσμα δημοψηφίσματος για ψηφισμένο νομοσχέδιο που ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικοοικονομικό ζήτημα είναι δεσμευτικό, όταν στην ψηφοφορία λάβει μέρος τουλάχιστον το πενήντα τοις εκατό (50%) όσων έχουν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους.

ζονται στην απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, με την οποία γίνεται δεκτή η πρόταση για τη διενέργεια δημοψηφίσματος.

2. Το ερώτημα ή τα ερωτήματα και οι απαντήσεις τους διατυπώνονται κατά τρόπο σαφή και σύντομο.

3. Το ερώτημα ή τα ερωτήματα και οι απαντήσεις τους αναφέρονται ειδικά στο προεδρικό διάταγμα προκήρυξης του δημοψηφίσματος.

Άρθρο 16

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ν. 3023/2002 (Α' 146).



13-08-2015 10:22

Εγγεγραμμένοι 9.914.244
Ενσωμάτωση 100,00 %
Ψήφισαν 62,15 %
Ακυρα/Λευκά 5,80 %

OXI
NAI

61,31 %
38,69 %



Δεν εγκρίνεται / ΟΧΙ
Εγκρίνεται / ΝΑΙ



Τα στοιχεία έχουν προσαρμοσθεί στα επίσημα στοιχεία των Πρωτοδικείων

Singular Logic

ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού.

Εισαγωγή

Αυτό το έγγραφο παρουσιάζει μία πλήρη περίληψη των μεταρρυθμίσεων και των νομοθετικών σχεδίων που θα αναλάβει και θα εφαρμόσει η ελληνική κυβέρνηση σύμφωνα με τους όρους της Παράτασης της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης της 20^{ης} Φεβρουαρίου. Παρουσιάζεται στους εταίρους της Ελλάδας με στόχο να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση της σημερινής δανειακής σύμβασης, ώστε η Ελλάδα και οι εταίροι της να μπορέσουν να προχωρήσουν στην εγκαίνιαση μιας νέας εταιρικής σχέσης και ενός νέου κεφαλαίου για την Ελλάδα, που θα παρέχει φως και προοπτική στο λαό, ιδιαίτερα στους νέους και άνεργους.

Αυ Δικαιοσύνη

ολι

νέοι Οι Αρχές θα νομοθετήσουν και θα εφαρμόσουν το νέο Κώδικα Πολιτικής ετο Δικονομίας, όπως έχει συμφωνηθεί παλαιότερα. Θα προτείνουν περαιτέρω χρ δράσεις για τη μείωση της καθυστέρησης των υποθέσεων στα διοικητικά βρε δικαστήρια και για την υιοθέτηση επιλεκτικής αύξησης των δικαστικών κυβ παραβόλων. Οι Αρχές θα συνεχίσουν, επίσης, να έχουν στενή συνεργασία έσο με τους Ευρωπαϊκούς θεσμούς και την τεχνική βοήθεια για τον μία εκσυγχρονισμό του δικαστικού συστήματος, συμπεριλαμβανόμενων και διει πρωτοβουλιών στον τομέα της δικαστικής ηλεκτρονικής διακυβέρνησης (e-βιώ justice), της διαμεσολάβησης και των δικαστικών στατιστικών.

Αυτές οι μεταρρυθμίσεις θα απαιτήσουν χρόνο προκειμένου να αποφέρουν καρπούς και, ενώ η μακροπρόθεσμη ανάκαμψη θα χρειαστεί να χρηματοδοτηθεί από ιδιωτικούς πόρους, η έναρξη της ροής των



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 87

23 Ιουλίου 2015

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4335

Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4334/2015 (Α' 80).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

«Άρθρο πρώτο

1. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ (ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, άρθρα 1 έως 207) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται η διάταξη του άρθρου 147 παράγραφος 3.

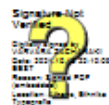
2. Από το ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ (ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, άρθρα 1 έως 207) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 16, 17, 47, 58 παράγραφος 1, 79 παράγραφοι 1, 89, 91 παράγραφοι 1, 94 παράγραφοι 1 και 2, 115, 117 παράγραφοι 1, 118, 119 παράγραφοι 1 και 4, 126 παράγραφοι 1, 128 παράγραφοι 1, 143 παράγραφοι 1, 147 παράγραφοι 2, 148, 190 παράγραφος 2, 192, 200, 204, 205 και 207 παράγραφος 2 ως εξής:

«Άρθρο 16

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται, ακόμη και αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ:

1) οι διαφορές από μίσθωση πράγματος ή άλλου προσδοφόρου αντικειμένου ή από επίμορτη αγροληψία που δεν υπάγονται στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, 2) οι διαφορές από παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από οποιαδήποτε άλλη αιτία με αφορμή την εργασία αυτή, ανάμεσα στους εργαζομένους ή τους διαδόχους τους ή εκείνους στους οποίους ο νόμος δίνει δικαιώματα από την παροχή της εργασίας των πρώτων και στους εργοδότες ή τους διαδόχους τους, 3) οι διαφορές από παροχή εξαρτημένης εργασίας ή και από

οποιαδήποτε άλλη αιτία, με αφορμή την εργασία αυτή, ανάμεσα σε εκείνους που εργάζονται από κοινού στον ίδιο εργοδότη, 4) οι διαφορές ανάμεσα στους επαγγελματίες ή τους βιοτέχνες, είτε μεταξύ τους είτε με τους πελάτες τους, από την παροχή εργασίας ή ειδών που κατασκεύασαν αυτοί, 5) οι διαφορές από συλλογική σύμβαση εργασίας ή από διατάξεις που εξομοιώνονται με διατάξεις συλλογικής σύμβασης, είτε ανάμεσα σε αυτούς, που δεσμεύονται από αυτές, είτε ανάμεσα σε αυτούς και τρίτους, 6) οι διαφορές ανάμεσα σε οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και στους ασφαλισμένους σε αυτούς ή τους διαδόχους τους ή εκείνους που κατά το νόμο έχουν δικαιώματα από τη σχέση ασφάλισης, 7) οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 15 αρ. 11, συμβολαιογράφων, άμισθων δικαστικών επιμελητών, γιατρών, οδοντογιατρών, διπλωματούχων μαιών, κτηνιάτρων, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων ανώτατων και ανώτερων σχολών, μεσιτών που έχουν διοριστεί νόμιμα, ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών, όπως και αν χαρακτηρίζεται η σχέση από την οποία προκύπτουν και ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή για τον τρόπο της πληρωμής της, 8) οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις διαιτητών, εκτελεστών διαθηκών, διαχειριστών σε ιδιοκτησία κατά ορόφους ή διαχειριστών που διορίστηκαν από δικαστική αρχή, εκκαθαριστών εταιριών ή νομικών προσώπων ή κληρονομιών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών για τις αμοιβές και τα έξοδά τους, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή για τον τρόπο της πληρωμής της, 9) οι διαφορές που αφορούν το ποσοστό ή την πληρωμή του ασφαλιστρού, 10) οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των πραγματογνωμόνων, των διαιτητών πραγματογνωμόνων και των εκτιμητών, με οποιοδήποτε τρόπο και αν διορίστηκαν, ή των καθολικών



10335

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

13 Οκτωβρίου 2021

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 190

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4842

Ταχεία πολιτική δίκη, προσαρμογή των διατάξεων της πολιτικής δικονομίας για την ψηφιοποίηση της πολιτικής δικαιοσύνης, άλλες τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και λοιπές επείγουσες διατάξεις.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Πίνακας περιεχομένων
ΜΕΡΟΣ Α': ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α': ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

Άρθρο 1: Αρμοδιότητα Μονομελών Πρωτοδικείων - Τροποποίηση του άρθρου 17Α του ΚΠολΔ

Άρθρο 2: Επιτάχυνση της πολιτικής δίκης - Προσθήκη άρθρου 20Α στον ΚΠολΔ

Άρθρο 3: Αρχές έγγραφης και προφορικής διεξαγωγής της δίκης - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 115 του ΚΠολΔ

Άρθρο 4: Στοιχεία δικογράφων - με ηλεκτρονικά μέσα - Τροποποίηση του άρθρου 118 του ΚΠολΔ

Άρθρο 5: Ακριβής καθορισμός διεύθυνσης - Ηλεκτρονική υποβολή δικογράφων που φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 119 του ΚΠολΔ

Άρθρο 6: Επίδοση δικογράφων που φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή - Αντικατάσταση του άρθρου 122Α του ΚΠολΔ

Άρθρο 7: Άσκηση και περιεχόμενο αίτησης επαναφοράς - Άσκηση με τις προτάσεις του άρθρου 237 του ΚΠολΔ - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 155 του ΚΠολΔ

Άρθρο 8: Συμψηφισμός μέρους των δικαστικών εξόδων όταν υπάρχει εύλογη αμφιβολία για την έκβαση της δίκης - Τροποποίηση του άρθρου 179 του ΚΠολΔ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΤΑ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Άρθρο 9: Ηλεκτρονική τήρηση πινακίου - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 226 του ΚΠολΔ

Άρθρο 10: Πρόσκληση για συμπλήρωση τυπικών παραλείψεων από τον γραμματέα με μήνυμα στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του διαδικού - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 227 του ΚΠολΔ

Άρθρο 11: Ενέργειες του δικαστηρίου πριν τη δικάσιμο - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 232 του ΚΠολΔ

Άρθρο 12: Προθεσμία κατάθεσης προτάσεων και αποδεικτικών εγγράφων - Αντίκρουση και συμπλήρωση - Ορισμός δικαστών - Διάταξη περί αποδείξεων - Εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο - Ανάλυση σχετικών - Αντικατάσταση του άρθρου 237 του ΚΠολΔ

Άρθρο 13: Παρεμπόμπουσες αγωγές, ανταγωγές, προσεπικλήσεις και ανακοινώσεις - Αντικατάσταση της παρ. 1 και τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 238 του ΚΠολΔ

Άρθρο 14: Εκφώνηση της υπόθεσης και συζήτηση - Συμφωνία των διαδίκων να δικασθούν χωρίς να παραστούν κατά την εκφώνηση - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 242 του ΚΠολΔ

Άρθρο 15: Επανάληψη συζήτησης για τη συμπλήρωση κενών - Τροποποίηση των παρ. 1 και 3 του άρθρου 254 του ΚΠολΔ

Άρθρο 16: Ματαίωση συζήτησης - Προθεσμίες - Κατάργηση δίκης - Αυτεπάγγελτος προσδιορισμός δικαίμου - Αντικατάσταση της παρ. 2 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 260 του ΚΠολΔ

Άρθρο 17: Αδυναμία έκδοσης απόφασης - Επανάληψη συζήτησης - Τροποποίηση του άρθρου 307 του ΚΠολΔ

Άρθρο 18: Οριστική απόφαση - Πότε εκδίδεται - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 308 του ΚΠολΔ

Άρθρο 19: Εξαίρεση μαρτύρων - Τροποποίηση της περ. 1 του άρθρου 400 του ΚΠολΔ

Άρθρο 20: Δικαιούμενοι σε άρνηση μαρτυρίας - Τροποποίηση της περ. 1 του άρθρου 401 του ΚΠολΔ

Άρθρο 21: Λήψη ενόρκων βεβαιώσεων ενώπιον δικηγόρου - Αντικατάσταση του άρθρου 421 του ΚΠολΔ

Άρθρο 22: Επίδοση κλήσης - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 422 του ΚΠολΔ

Άρθρο 23: Ένορκη βεβαίωση που δίδεται κατά παράβαση των προηγούμενων διατάξεων - Αντικατάσταση του άρθρου 424 του ΚΠολΔ

Άρθρο 24: Μικροδιαφορές - Άσκηση αγωγής - Επιδόσεις - Προθεσμίες - Αποδεικτικά μέσα - Αντικατάσταση του άρθρου 468 του ΚΠολΔ

Σύνταγμα

Κατεβάστε το Σύνταγμα της Ελλάδας σε μορφή pdf (Όπως μεταφέρθηκε στη δημοτική γλώσσα με το Β΄ Ψήφισμα της 6ης Μαρτίου 1986 της ΣΤ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, το Ψήφισμα της 27ης Μαΐου 2008 της Η΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και το Ψήφισμα της 25ης Νοεμβρίου 2019 της Θ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 187/Α΄/28.11.2019)

Ακολουθήστε το σύνδεσμο για την ακουστική παραγωγή του Συντάγματος της Ελλάδος, μια συνεργασία της Βουλής των Ελλήνων με την Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «Διαβάζω για τους άλλους».

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ - Βασικές διατάξεις > ΤΜΗΜΑ Α΄ - Μορφή του πολιτεύματος

Άρθρο 1: (Μορφή του πολιτεύματος)

1. Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.
2. Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία.
3. Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.

Σύνταγμα

Κατεβάστε το Σύνταγμα της Ελλάδας σε μορφή pdf (Όπως μεταφέρθηκε στη δημοτική γλώσσα με το Β΄ Ψήφισμα της 6ης Μαρτίου 1986 της ΣΤ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, το Ψήφισμα της 27ης Μαΐου 2008 της Η΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και το Ψήφισμα της 25ης Νοεμβρίου 2019 της Θ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 187/Α΄/28.11.2019)

Ακολουθήστε το σύνδεσμο για την ακουστική παραγωγή του Συντάγματος της Ελλάδος, μια συνεργασία της Βουλής των Ελλήνων με την Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «Διαβάζω για τους άλλους».

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ - Οργάνωση και λειτουργίες της Πολιτείας > ΤΜΗΜΑ Γ΄ - Βουλή > ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ - Ανάδειξη και συγκρότηση της Βουλής

Άρθρο 52: (Ελεύθερη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης)

Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργιών της Πολιτείας, που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση. Νόμος ορίζει τις ποινικές κυρώσεις κατά των παραβατών της διάταξης αυτής.

Οι νόμοι αυτοί και κατ' επέκταση και οι σχετικές τροποποιήσεις που επέφεραν, είναι ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΑΚΥΡΟΙ ως αντίθετοι με το Σύνταγμα (**άρθρο 111 §1 Σ**) και με τη Λαϊκή Βούληση που αποτελεί τη Θεμελιώδη Έκφραση της Λαϊκής Κυριαρχίας, πηγής ΚΑΘΕ εξουσίας χωρίς να χρειάζεται κάποια άλλη νομική διαδικασία ακύρωσής του.

Οι δικαστές ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ να εφαρμόζουν νόμο αντίθετο προς το Σύνταγμα. Αν το πράξουν παραβιάζουν τα **άρθρα 1, 2, 25, 52, 93, 103, 120** καθιστώντας ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΑΝΕΝΕΡΓΟ ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ που στηρίζεται στη Λαϊκή Κυριαρχία και στην Δικαστική Προστασία (**άρθρο 134 Π.Κ.**)

Το ίδιο ισχύει και για τους δικηγόρους.

(κενή σελίδα)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ



ΚΕΝΤΡΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ

Φ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ΚΟΝΤΙΑΔΗΣ
Χ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ Κατ' άρθρο ερμηνεία



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ
ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

2. Το άρθ. 111 § 1 - Η αρχή της διατήρησης της ισχύος των κατώτερης τυπικής ισχύος νομικών κανόνων και ο έλεγχος των προσυνταγματικών νόμων

- 4 Ο συντακτικός νομοθέτης, με τη διάταξη του άρθ. 111 § 1 Σ, σταθμίζοντας, από την μία πλευρά, την υπεροχή του Συντάγματος και την άμεση εφαρμογή του, ως εγγενή γνωρίσματά του, και από την άλλη, την αρχή της συνέχειας και σταθερότητας της έννομης τάξης (Ferrari 2010: 519), αναγνώρισε, αφενός μεν τη διατήρηση της ισχύος των κατώτερης τυπικής ισχύος κανόνων δικαίου, οι οποίοι είχαν θεσπιστεί πριν από την έναρξη ισχύος του Συντάγματος, εφόσον δεν αντιτίθενται στο περιεχόμενό του, αφετέρου δε την αρμοδιότητα του δικαστή να ελέγξει τη «συνταγματικότητα» των κανόνων αυτών και σε περίπτωση αντίθεσής τους με το Σύνταγμα να διαπιστώσει την σιωπηρή κατάργησή τους.
- 5 Επομένως, ο συντακτικός νομοθέτης προέβη σε ειδική ρύθμιση για το καθεστώς και τις συνέπειες του ελέγχου της συμφωνίας των προσυνταγματικών νόμων με το Σύνταγμα, διακρίνοντάς τους από τους μετασυνταγματικούς νόμους. Ο έλεγχος των προσυνταγματικών νόμων δεν αφορά και δεν σχετίζεται με το άρθ. 93 § 4 Σ αλλά με το άρθ. 111 § 1. Και τούτο, διότι ο προσυνταγματικός νόμος, σε αντίθεση με τον μετασυνταγματικό, ο οποίος διαθέτει από την έναρξη της τυπικής του ισχύος ένα τεκμήριο συνταγματικότητας, δεν διαθέτει το τεκμήριο αυτό, δεδομένου ότι θεσπίστηκε υπό το καθεστώς ισχύος ενός άλλου Συντάγματος (Béguin 1982: 95). Ο έλεγχος συνταγματικότητας των μετασυνταγματικών νόμων στηρίζεται στην υπεροχή του Συντάγματος, ανεξάρτητα από τη μεταγενέστερη έναρξη της ισχύος τους, ενώ ο έλεγχος συμφωνίας των προσυνταγματικών νόμων με το Σύνταγμα και στη μεταγενέστερη έναρξη της ισχύος του τελευταίου. Η αντινομία μεταξύ νόμου και Συντάγματος στη δεύτερη περίπτωση επιλύεται με βάση το χρονολογικό και όχι το ιεραρχικό κριτήριο. Τα δικαστήρια στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού καλούνται να εξετάσουν αν το νόημα του προσυνταγματικού νόμου αντίκειται στο νόημα του Συντάγματος και σε περίπτωση αντίθεσης κηρύσσουν τον νόμο κατηρημένο από την έναρξη ισχύος του Συντάγματος. Δεν αποφαινούνται περί του ανίσχυρου του νόμου, αλλά περί της διατήρησης της ισχύος του, τη συνέχιση της ύπαρξής του στην έννομη τάξη. Τούτο έχει ως συνέπεια, όταν ο δικαστής διαπιστώνει τη σιωπηρή κατάργηση του προσυνταγματικού νόμου από το νέο Σύνταγμα, να μην αποφαινεται περί του εξ υπαρχής ανίσχυρου του νόμου, από τον χρόνο εκδόσεώς του, αλλά για την κατάργησή του από τον χρόνο έναρξης ισχύος του Συντάγματος (Ferrari 2010: 519).
- 6 Συνακόλουθα, στην περίπτωση του ελέγχου των προσυνταγματικών νόμων η έννομη συνέπεια της αντίθεσής τους με το Σύνταγμα είναι η διαπίστωση της κατάργησής τους (ΣτΕ 2365/1977· 1009/1980· 1491/1995· 3003/2014), ενώ, στην περίπτωση του ελέγχου συνταγματικότητας, με βάση το άρθ. 93 § 4, η κήρυξη του ανίσχυρου του νόμου και η μη εφαρμογή του στη συγκεκριμένη περίπτωση.
- 7 Αυτό δηλαδή που φαίνεται να διαφοροποιείται μεταξύ των δύο ελέγχων, σύμφωνα

με την κρατούσα γνώμη, είναι μόνον οι έννομες συνέπειες που προκύπτουν από την άσκηση του καθενός εξ αυτών. Έτσι, στη νομολογία των δικαστηρίων της ελληνικής έννομης τάξης υπήρξαν αποφάσεις (βλ. τη σχετική κριτική Μπουκουβάλα 2016: 44-49) οι οποίες, ελέγχοντας τη συμφωνία των προσυνταγματικών νόμων με το Σύνταγμα, εφάρμοσαν ταυτόχρονα ή αποκλειστικά, ως νομική βάση του ελέγχου τους, το άρθρ. 93 § 4 Σ, με συνέπεια να εξαρτήσουν την άσκηση του ελέγχου αυτού από τις δικονομικές δεσμεύσεις που επιβάλλει στον δικαστή ο διάχυτος και παρεμπίπτων χαρακτήρας του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων (ΣτΕ 1357/2000 ΤοΣ 2001.166), να χρησιμοποιήσουν τις τεχνικές του ελέγχου της συνταγματικότητας, όπως αυτή της μερικής αντισυνταγματικότητας (ΑΠ 20/2001 ΝοΒ 2002.1143) ή, καταλήγοντας σε κρίση αντισυνταγματικότητας του προσυνταγματικού νόμου, να παραπέμψουν το συνταγματικό ζήτημα στην Ολομέλεια του οικείου δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρ. 100 § 5 Σ (ΣτΕ 2188/2010).

Τέλος, ο δικαστής, σε πολλές περιπτώσεις, προκειμένου να διασώσει την ισχύ των προγενέστερων του Συντάγματος νόμων και να αποφύγει τη δημιουργία ενός νομικού κενού, ερμηνεύει τις διατάξεις τους σύμφωνα με το Σύνταγμα και διασώζει τόσο την ύπαρξή τους, όσο και τη συνταγματικότητά τους (Ferrari 2010: 515-516 και ΣτΕ Ολ. 1441/1991 ΤοΣ 1991.438).

3. Η διάταξη του άρθρ. 111 § 2 Σ - Τα προσωρινά Συντάγματα

Κατά το άρθρ. 111 § 2 του Συντάγματος 1975, συντακτικές πράξεις που εκδόθηκαν από την 24η Ιουλίου 1974 έως τη σύγκληση της Ε' αναθεωρητικής Βουλής, εξακολουθούν να ισχύουν και κατά τις διατάξεις τους, οι οποίες είναι αντίθετες προς το Σύνταγμα, ενώ επιτρέπεται να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν με νόμο. Πρόκειται για τα επονομαζόμενα μικρά ή προσωρινά συντάγματα, που κατά κύριο λόγο έχουν ως σκοπό να ρυθμίσουν κανονιστικά το πέρασμα από την παλαιά συνταγματική τάξη στην καινούργια, να τυποποιήσουν την άσκηση της κρατικής εξουσίας κατά τη μεταβατική αυτή περίοδο και τις σχέσεις των κρατικών οργάνων μεταξύ τους (Cartier 2007: 515-516). Με τη διάταξη αυτή διατηρούνται σε ισχύ προγενέστερες διατάξεις συντακτικού χαρακτήρα και αυξημένης τυπικής ισχύος, αλλά κατατάσσονται, πλέον, υπό το νέο Σύνταγμα, και στην πυραμίδα των κανόνων δικαίου, που αυτό δημιουργεί, με ισχύ υποδεέστερη του Συντάγματος, εφόσον είναι δυνατή η κατάργηση ή η τροποποίησή τους από τον κοινό νόμο. Ωστόσο, αποκλείεται ο έλεγχός τους από τον δικαστή, καθώς διατηρούν την ισχύ τους, ακόμη και αν αντίκεινται στο νέο Σύνταγμα και, συνακόλουθα, εναπόκειται μόνο στον κοινό νομοθέτη να εκκαθαρίσει την έννομη τάξη από τις αντισυνταγματικές τους διατάξεις.

Σύμφωνα, με την ελληνική νομολογία, οι συντακτικές πράξεις που εκδόθηκαν από την 24η Ιουλίου 1974 έως τη σύγκληση της Ε' αναθεωρητικής Βουλής, κατ' εναπόθεση συντακτικής εξουσίας, δεν ελέγχονται, διότι αφενός μεν οι πράξεις αυτές ανάγονται στη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας και στη σφαίρα της πολιτικής ευθύνης, αφετέρου δε η ισχύς τους επιβεβαιώθηκε με το άρθρ. 111 § 2 Σ, με συνέπεια λόγος που πλήττει

6. Δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων

- 27 Ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων θεμελιώνεται στον αυστηρό χαρακτήρα του γραπτού Συντάγματος, του οποίου και αποτελεί βασική εγγύηση (βλ. π.χ. Σύνταγμα της Τροιζήνας 1827, άρθ. 143). Κατοχυρώθηκε ρητά για πρώτη φορά στο Σύνταγμα του 1927 (άρθ. 5, ερμηνευτική δήλωση), αλλά ίσχυσε ως συνταγματικό έθιμο με αφετηρία την ΑΠ 23/1897 (αποξήρανση Κωπαΐδας, προστασία ιδιοκτησίας) (βλ. επίσης ΣτΕ 1/1929). Σε αντίθεση με τα ισχύοντα αλλού, δεν υπάρχει ειδική δικαιοδοσία συνταγματικών διαφορών, συγκεντρωμένη σε Συνταγματικό Δικαστήριο, αλλά, στην Ελλάδα ο συγκεντρωτικός ρόλος του ΣτΕ, λόγω της γενικής ακυρωτικής του αρμοδιότητας, ενισχύεται διαδικαστικά με θεσμούς όπως η παραπομπή στην Ολομέλεια των ανώτατων δικαστηρίων (άρθ. 100 § 5 Σ), η πιλοτική δίκη ή υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων στο ΣτΕ (ν. 3900/2010, άρθ. 1). Αποκλείεται ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων δι' απευθείας προσφυγής κατά του νόμου (ΑΕΔ 23/2009). Ισχύει διάχυτο σύστημα, όπου κάθε δικαστής, επιλύοντας τις διαφορές στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του, έχει καθήκον να εξετάζει τη συνταγματικότητα του νόμου αυτεπάγγελα (ΣτΕ Ολ. 106/1991, Αρμ 1991.82, ΕΔΚΑ 1991.301, ΝοΒ 1991.455, ΤοΣ 1991.146) ως παρεμπίπτον ζήτημα της κύριας δίκης. Κύρωση της αντισυνταγματικότητας είναι η μη εφαρμογή του νόμου στη συγκεκριμένη υπόθεση και όχι η ακύρωσή του. Κάμψη του ως άνω διάχυτου χαρακτήρα προβλέπεται από το άρθ. 100 § 1 περ. ε' Σ (άρση από το ΑΕΔ της αμφισβήτησης για την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, που οδηγεί στην κατάργηση του νόμου). Ο συγκεκριμένος έλεγχος συμβιβάζεται πάντως με τη δυνατότητα του δικαστή να απαιτεί αφηρημένη ρύθμιση ορισμένων ζητημάτων (ΣτΕ Ολ. 3468/1989: «Η αντισυνταγματικότητα αυτή δεν αίρεται με την ανάθεση σε διοικητικό όργανο της διαπιστώσεως, κατά περίπτωση, αν το υπό ανέγερση κτίριο εναρμονίζεται με το διαμορφωμένο οικιστικό περιβάλλον» (ΣτΕ 1159/1989). Βλ., αντιστρόφως, απαίτηση εξατομικευμένης κρίσης συγκλίνουσα γνώμη σε ΣτΕ Ολ. 460/2013 και 3052/2009 Ολ. «Με τη σύνταξη πρακτικού συνέντευξης των υποψηφίων αφενός εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις αμερόληπτης και αξιοκρατικής κρίσης και αφετέρου καθίσταται γνωστή στους υποψήφιους και ελέγξιμη από τον ακυρωτικό δικαστή». Η αντισυνταγματικότητα του νόμου μπορεί να είναι μερική (μέρος αυτού) (ΑΕΔ 15/1999, ΣτΕ Ολ. 1934/1998 παρκόμετρα). Η παράλειψη του νομοθέτη να συμμορφωθεί σε υποχρέωση που του επιβάλλει το Σύνταγμα θεμελιώνει αποζημιωτική ευθύνη του Δημοσίου (άρθ. 105 ΕισΝΑΚ ΣτΕ 730/2010, 6, 3625/2001 κ.λπ., ΣτΕ Ολ. 2191/2014).
- 28 Η αναγωγή του δικαστή στο Σύνταγμα είναι ευθεία, άμεση και αδιαμεσολάβητη. Η ερμηνεία των κανόνων δικαίου περιλαμβάνεται στο έργο της δικαστικής εξουσίας και, συνεπώς, απαγόρευση της με νόμο θα προσέκρουε στην αρχή της διακρίσεως των εξουσιών (ΟΛΑΠ 246/1986). Στον θεσμικό διάλογο των δικαστηρίων των κρατών μελών με το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επιχειρείται η σύμφωνη με το ευρωπαϊκό δίκαιο

ερμηνεία του Συντάγματος (ΣτΕ Ολ. 3470/2011), η οποία αποτελεί αναβαθμισμένη εφαρμογή της σύμφωνης με το Σύνταγμα ερμηνείας των νόμων (ρητά ΣτΕ 4207/1997-1444/1991, άρθ. 1 α.ν. 1672/1939 για την ανέγερση ή λειτουργία ναού). Στο πλαίσιο των κοινών συνταγματικών παραδόσεων των κρατών μελών της ΕΕ, αξιοποιούνται τα δεδομένα του συγκριτικού συνταγματικού δικαίου, με παραπομπές κυρίως στο Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας (ΣτΕ 240/2012, πολυφωνία). Ο έλεγχος του νόμου γίνεται με βάση το ισχύον κατά τον κρίσιμο χρόνο Σύνταγμα (ΑΕΔ 2/1981, ΝοΒ 1981.770). Ζήτημα αντισυνταγματικότητας του νόμου δύναται να θέσει, πλην των διαδίκων, οποιοδήποτε μέλος του δικαστηρίου κατά τη διάσκεψη, ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου ή ειδικότερου σχηματισμού του ακόμη και το πρώτον κατά την αναιρετική δίκη (ΣτΕ 3195/2000). Παραδεκτά προσβάλλεται με αίτηση ακυρώσεως μόνο εκτελεστή διοικητική πράξη και όχι νόμοι, έστω και αν είναι τυπικοί και εισάγονται με αυτούς ατομικές ρυθμίσεις (ΣτΕ Ολ. 3976/2009). Γενικά, ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας του νόμου ασκείται μέσα στο ισχύον δικονομικό πλαίσιο παροχής δικαστικής προστασίας (άρθ. 20 § 1 Σ, ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, απαράδεκτη προσβολή κυβερνητικών πράξεων, π.χ. για την προκήρυξη δημοψηφίσματος 5.7.2015 ΣτΕ Ολ. 2787/2015· ΑΕΔ 8/2011: ο εκλογέας ορισμένης εκλογικής περιφέρειας δεν μπορεί να στραφεί κατά της εκλογής βουλευτών που ανακηρύχθηκαν σε άλλη εκλογική περιφέρεια, κ.λπ.). «Θα έβαινε πέραν των ορίων του συστήματος διοικητικού ελέγχου νομιμότητας των διοικητικών πράξεων η δυνατότητα να υπόκειται σε αυτοτελή δικαστικό έλεγχο η πράξη, η οποία περιορίζεται σε άσκηση ελέγχου νομιμότητας επί διοικητικής πράξεως, της οποίας, όμως, δεν είναι πλέον δυνατός, λόγω εκπροθέσμου, ο δικαστικός έλεγχος» (ΣτΕ 1644/2015). Αλλά ο δικαστής βρίσκει ερμηνευτικές διεξόδους και νομικές κατασκευές για να αποτρέψει την καταστρατήγηση από τον νομοθέτη του δικαστικού ελέγχου (κύρωση ατομικών διοικητικών πράξεων με νόμο· ΣτΕ Ολ. 26/2014, εκτροπή Αχελώου). Σε ακραίες περιπτώσεις, ελέγχεται και η μη νόμιμη βούληση του νομοθέτη, εφόσον προκύπτει αντικειμενικά, χωρίς αναζήτηση των κινήτρων του (ΣτΕ Ολ. 2152/1993 ψευδοοργανωτικοί νόμοι).

Ο έλεγχος αφορά το περιεχόμενο του νόμου, δηλ. την ουσιαστική και όχι την τυπική αντισυνταγματικότητα που αναφέρεται στη διαδικασία ψήφισής του (internacogrogis της Βουλής). Η αρχή αμφισβητείται (ΣτΕ Ολ. 902-3/1981) και τα όρια της διάκρισης είναι ασαφή. Δεν ελέγχεται δικαστικά η τήρηση του άρθ. 74 § 5 Σ που ορίζει ότι δεν εισάγεται προς συζήτηση νομοσχέδιο ή πρόταση νόμου περιέχουσα διατάξεις άσχετες προς το κύριο αντικείμενό τους· εν αμφισβητήσει δε αποφαίνεται η Βουλή (ΑΠ 1224/1985 Τμ. Β', ΝοΒ 1986.853· βλ. επίσης ΣτΕ Ολ. 1852/1977, 808/2006 κ.ά.). Η τήρηση των κανόνων κατανομής της νομοθετικής αρμοδιότητας μεταξύ της Ολομέλειας της Βουλής και των Τμημάτων δεν ελέγχεται από τα δικαστήρια, αλλά μόνο από τη Βουλή (ΣτΕ Ολ. 902-903/1981, δημ. σε Αρμ 1981.501, ΑΠ 604/1986, ΝοΒ 1987.534). Αντίθετα, η επεξεργασία των νομοσχεδίων για την απονομή συντάξεως από το Ελεγκτικό Συνέδριο συνιστά εξωτερικό στοιχείο του νόμου και η τήρησή